

Justitsministeren: Jeg troer ikke, at den ærede Taler havde Ret, naar han gik ind, at der kunde siges med Hensyn til enhver Landshyfsikus, som havde tjent i 36 Aar, naar man kom med Begjæring om Tillægspension for hans Enke, at han havde tjent i 36 Aar og altsaa maa have været en meget hæderlig Mand, siden han er vedbleven at være saa længe i Embedet. Der er et Tredie, som ligger imellem, nemlig at man kan paavise særlige Forhold, som frembringe en Kvalifikation til at nyde en særlig Begunstigelse, men det begrundes hverken ved 36 Aars Tjeneste eller ved Andet end det, der staaer i Forbindelse med de særlige Forhold. Den ærede Rigsdagsmand siger, at det er let at være velgjørende paa Andres Beføstning, og vil lægge Regjeringen til Last, at den er gaaet ind paa Althingets Forslag; paa Andres Beføstning synes jeg dog ikke, det er; men hvis Regjeringen virkelig er kommen ind paa at lade sig lede ved Indfisking fra Althinget, saa deler den Skylden med det ærede Udvalg; thi det er af dette særdeles varmt erkjendt, hvorledes Omstændighederne tale til Fordeel for denne Enke. — Naar den ærede Rigsdagsmand siger, at man har bragt den bevilgende Myndighed i Forlegenhed, saa troer jeg ikke, at jeg behøver at fremhæve, at det høitærede Thing — hvad ogsaa virkelig er i sin Orden — ikke lader sig genere ved, at Regjeringen foreslaaer en Tillægspension, eller at et bestemt Beløb tillægges En eller Anden. Jeg er overbevist om, at det ikke er den ærede Rigsdagsmands Mening, at Regjeringen ved saadanne Lovforslag bringer det høitærede Thing eller den bevilgende Myndighed i Forlegenhed.

Tscherning: Hvis jeg forstod den høitærede Minister ret, bebrejdede han til en vis Grad Udvalget, at det er gaaet saa vidt, som det er. Jeg skal med Fornøielse, hvis dette er Tilfældet, imellem anden og tredie Behandling vende tilbage til den oprindelige Sum. Derfor som den ærede Minister ikke anerkjender, at Udvalget har gjort, hvad det har gjort, efter bedste Skjønsmhed, for at møde den ærede Minister med Velvilje, saa skal jeg ved et Endringsforslag til tredie Behandling søge at

bringe Pensionen tilbage til dens oprindelige Størrelse.

Justitsministeren: Jeg er overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand ikke vil gjøre det med nogen Fornøielse.

Tscherning: Kun med Fornøielse, forsaavidt den høitærede Minister paa den Maade prøver paa at gjøre os Vebreibelser.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget:

„at den i Lovudkastet foreslaaede Tillægssum 135 Rd. 40 Sk. forandres til 35 Rd. 40 Sk.“

vedtoges med 46 Stemmer mod 11 Stemmer.

2) Lovudkastet med den saaledes vedtagne Forandring, saalydende:

„Den Enken Elin Thorstensen efter hendes afdøde Mand, Landshyfsikus paa Island, Justitsraad Jon Thorstensen, af Statskassen tillagte Pension af 164 Rd. 56 Sk. R. M. aarlig forhøies med 35 Rd. 40 Sk. R. M. aarlig, fra 1ste April 1864 at regne.“

vedtoges eenstemmig med 54 Stemmer.

Lovudkastets Titel ansaaes vedtagen uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling vedtoges derpaa eenstemmig med 65 St.

Endringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Onsdag Aften Kl. 10.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af: Udcast til Lov om Pension for forhenværende Inspektør og Kasserer ved Straffeanstalten i Viborg, Anton Wilhelm Rosenfalk. (Første Behandling findes i Tidenden Sp. 922 ff.; Lovudkastet i Tillæg A. Sp. 1051 og Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)